

SENTÈNCIA 99-11 DEL 17 DE MARÇ DE 1999

CASS. PENSIÓ D'INVALIDESA. Reducció de l'import si el total mensual de la mateixa, afegits els revinguts obtinguts pel pensionista excedeixen del salari mensual mitjà.. Retribució pel treball del pensionista en una part fixa i una variable.

Ponent: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. Josep M.C. era preceptor d'una pensió d'invalidesa derivada d'accident de treball, i a partir d'una revisió, tant de grau com de quantia, duta a terme per la CASS l'any 1998, la parapública va mantenir el grau reconegut (grau I) però va reduir a zero pessetes l'import de la pensió. El motiu de la reducció era que el Sr. M.C. va percebre, durant l'any 1997, una pensió d'invalidesa de 102.360 pessetes mensuals, les quals, sumades a les 336.693 de mitjana mensuals cobrades durant el mateix període, totalitzaven una quantitat (439.053 pessetes) superior al salari mig tingut en compte per calcular la pensió, revalorat.

2.- Interposada la corresponent demanda, la Secció administrativa de la Batllia, actuant com a tribunal unipersonal, en la sentència 98-70, de 29 de setembre de 1998, va estimar-la en part i va declarar que l'agent tenia dret a percebre una pensió mensual per invalidesa de 4.507 pessetes des del primer de febrer de 1998.

3.- Contra la sentència esmentada, la representació processal del Sr. M.C. va interposar un recurs d'apel·lació, que va tenir entrada en la secretaria d'aquesta Sala el 25 de novembre de 1998, en el qual, utilitzant els mateixos arguments de la demanda, demanava el manteniment de la totalitat de la pensió.

4.- Un cop feta la designació del magistrat ponent, de l'anterior escrit se'n va donar trasllat a la representació processal de la CASS, que en l'escrit de contestació a l'apel·lació presentat el 14 de desembre de 1998 va mostrar la conformitat amb el càlcul fet per la sentència, i va demanar la desestimació del recurs.

5.- Sol·licitada expressament per ambdues parts la substitució de la vista oral per escrits de conclusions, van ser presentats el 7 i el 12 de gener de 1999, quedant les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Els elements de fet al voltant dels quals les parts en litigi formulen les seves pretensions han quedat exposats en els antecedents d'aquesta resolució i no es discuteixen, i pel que fa a l'aplicació del dret, la sentència de la Batllia estima en part la demanda en uns termes amb els quals la CASS expressa la seva conformitat en la contestació a l'apel·lació.

Tot i que l'apel·lant no fa una crítica als arguments que conté la sentència per a demanar un nou pronunciament jurisdiccional totalment estimatori de la seva pretensió, sinó que reproduceix els de la demanda, no estarà de més afirmar la correcció dels raonaments que recolzen el fallo que és objecte d'aquesta alçada.

L'article 3 del Reglament d'aplicació número 18 permet a la CASS reduir l'import de la pensió d'invalidesa si el total mensual de la mateixa, afegit als revinguts obtinguts pel pensionista com a conseqüència d'una activitat assalariada, excedeixen del salari mensual mitjà calculat com a base de la pensió i revalorat. En el cas, no es discuteix que la suma d'una i altre quantitat supera amb escreix al salari mitjà, i l'únic que fa la sentència és ajustar el càlcul d'aquest salari mitjà revalorat a l'any 1997. En efecte, mentre la CASS l'havia calculat en 243.105 pessetes, la sentència el quantifica en 341.200, resultat de convertir al 100% la pensió de 102.360 pessetes mensuals que va percebre l'assegurat durant l'any 1997, i que equivalen al 30% del salari mensual mitjà. Tenint en compte que tot el que cobrava l'assegurat (pensió més salari) era de 439.083 pessetes cada mes, deduint-li les 341.200 pessetes de salari mitjà revalorat, resulta que l'assegurat percep 97.853 pessetes de més en concepte de pensió, que, reduïdes de la que té reconeguda -102.360- deixen aquesta en 4.507, que és precisament el que reconeix la sentència i la CASS accepta expressament.

La sentència ha fet, per tant, una aplicació correcta de l'article 3 paràgraf segon del Reglament d'aplicació número 18.

Tercer.- Però com ja hem indicat, el recurrent, en lloc d'exposar la seva disconformitat amb els càlculs anteriors, reitera els arguments de la primera instància en el sentit de que la feina que li proporciona els revinguts se li retribueix en una part fixa una altra de variable en funció de les vendes realitzades, la qual cosa pot comportar, eventualment, una considerable disminució dels seus ingressos.

Aquest, però, no és un argument que es pugui tenir en compte per reconèixer el dret que postula, ja que com preveu el darrer paràgraf de l'article 3 del Reglament abans citat, si es produís la situació exposada de disminució dels revinguts, "només cal que l'assegurat exhibeixi les proves justificatives de que l'import dels seus ingressos ha tornat a ésser inferior a l'indicat en el paràgraf anterior durant un trimestre complet" per què calgui augmentar-li l'import de la pensió, previsió que respon al fet de què la reducció de la pensió prevista en l'article de referència no és definitiva sinó temporal i supeditada a la permanència de les circumstàncies que van determinar la minoració.

Quart.- Les consideracions anteriors determinen la desestimació del recurs d'apel·lació sense que sigui procedent dur a terme cap pronunciament sobre el pagament de les despeses ocasionades en aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. Josep M.C., contra la sentència núm. 98-70 de 29 de setembre de 1998, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses ocasionades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.